

lem Hr. Holger Larsen, som fandt Sted fra Formandens Side under Henvisning til, at en væsentlig Del af det, som det ærede Medlem fremførte, naturligt hørte hjemme ved Lovforslagets tredie Behandling. Her ved fritages jeg for ved denne Lejlighed at indlade mig paa nogen Imødegaaelse af Enkeltheder i det ærede Medlem Hr. Holger Larsens Udtalelser, og det samme gælder for øvrigt for det ærede Medlem Hr. Holdgaards Vedkommende. Jeg mener heller ikke, at det i Virkeligheden tjener nogen Interesse at optræde i denne Konkurrence, som jo er en Slags moderne Udgave af „klippet eller skaaret“, Konkurrencen om, hvem der overfor den ene eller den anden Aldersklasse byder mest, thi naar man ser paa, hvad der er det mest fordelagtige, findes der jo i de forskellige Forslag Eksempler paa, at man det ene Sted giver mere, end man gør det andet Sted. Det, som det kommer an paa, er til syvende og sidst slet ikke dette, men Spørgsmaalet om at faa tilrettelagt en Ordning, som samtidig med, at den byder de gamle forsvarlige Kaar indenfor Samfundets Ydeevne, ogsaa tager Hensyn til, hvorledes Livsvilkaarene ligger indenfor de forskellige Kommunityper, og tager Hensyn til de økonomiske Forhold i Kommuner og Stat, som for Tiden findes, og endelig til de Indkomster, som det store Flertal af Skatteyderne har — det er jo, naar alt kommer til alt, dem, der skal bære Byrden.

Naar man ser paa Sagen ud fra denne Grundopfattelse, tør jeg hævde, som jeg gjorde det i Gaar, at det af mig stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af forskellige Flertal, giver Udtryk for, hvad der bør ske i denne Sag paa nærværende Tidspunkt, og jeg vil hævde, at med dette Forslags Gennemførelse er de gamle fra 65 Aar og opefter bedre stillede i dette Land end i noget som helst andet Samfund. Det tror jeg dog, de Herrer, som øver Kritik, skulde tage til Indtægt og lade sig paavirke af.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen er der saa meget mindre Grund til her ved anden Behandling at polemisere imod, som alle hans Udtalelser bærer tydeligt Vidnesbyrd om, at han hørte sit eget Forslag ligesom med tusinde Tunger tale imod den Argumentation, som han her fremførte; thi paa alle Punkter saa at sige polemiserede det ærede Medlem imod det Grundlag, hvorpaa hans eget Forslag hviler, og imod en Række af de Enkeltheder, som Forslaget indeholder. Det fritager mig for at beskæftige mig med det ærede Medlem, i hvert

Fald vil mine Bemærkninger særdeles vel kunne opsættes til tredie Behandling, ved hvilken Lejlighed det vil være naturligt, hvis det ærede Medlem ønsker det, at komme ind paa en saadan principiel Drøftelse.

Jeg skal indskrænke mig til i Anledning af det ærede Medlems Omtale af den Refusionsbestemmelse, som er indeholdt i det socialdemokratiske Forslag, at sige, at hvad man ikke mente at kunne kræve af sine egne, det bør man heller ikke kræve af andre, naar man er saa fyldt af den gode Moral, som det er bekendt for alle, at Socialdemokratiet mener om sig selv, at det er. Men efter at have modtaget Svar fra Finansminister Bramsnæs havde man fuldstændig opgivet at stille Krav til Staten om at faa en Bevilling paa et Aars Finanslov, som dækker 2 Aars Aldersrenteydelse. Man saa ikke nogen Mulighed for paa det Tidspunkt, da man selv havde Magten, at gennemføre dette Krav i dette høje Ting, man vovede ikke en Gang at foreslaa det, efter at den socialdemokratiske Finansminister havde taget det Standpunkt, han tog, og jeg giver da ikke mange Styvere for den Courage, der viser sig i det Refusionsforslag, som man nu stiller.

Men, som sagt, jeg kan i det væsentlige opsætte yderligere Udtalelser i denne Sag til tredie Behandling, ogsaa det, som jeg vilde bemærke til det ærede Medlem Hr. Holdgaard. Jeg beklager, at det ærede Medlem generer sig ved at bære det Taknemmelighedselement, som jeg i Gaar vilde hæfte paa ham, det kan jo kun gøre mig ondt. Hvis det ærede Medlem ikke finder, at det pynter paa hans Frakke, nu vel, saa kan han jo, som det er Skik i de allerbedste og for nylig i de allerhøjeste Kredse, lægge det i sin Bordskuffe, saa kan han dog en Gang imellem i Enrum glæde sig over det, og denne Glæde under jeg ham gerne.

I øvrigt skal jeg anbefale de af mig stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af Flertallet, til det høje Tings Velvillie og til Vedtagelse.

Holger Larsen: Det ærede Medlem Hr. Vesterager paastod — og det er det, der giver mig Anledning til at tage Ordet —, at Dyr-tidstillæget havde man nu lagt ind i de faste Takster. Det er ikke rigtigt, det, man har lagt ind i de faste Takster, er 25 pCt.s Tillæget, den Tilladelse, Kommunerne hidtil havde til at give det, og Dyr-tidstillæget er ikke faldet bort endnu, der er faktisk en ret stor Portion tilbage. Det ærede Medlem sagde, at om 2 Aar kom